

LIBERALA PARTIET

I den här texten presenteras den ideologiska grunden och den politiska planen för Liberala partiet. Vi är ett nytt parti som vill försöka åstadkomma stora förändringar, inte bara i förd politik, utan även i hur folk tänker angående politikens uppgift i samhället.

Visionen om det frivilliga samhället

Vi har alla våra drömmar, planer och idéer om vad som är moraliskt. Vi är också delar av ett samhälle, som gör det möjligt för oss att få ett bättre liv, både materiellt och socialt. Vi har alltså nytta av varandra, men varför är det så?

Den sociala aspekten är enkel att se, ett socialt kontaktnät med familj och likasinnade ger trygghet och ett meningsfullt liv. Rent materiellt så ger specialisering och handel en större materiell produktion än självhushållning, det är bara att jämföra dagens samhälle med hur det såg ut innan den industriella revolutionen. När vi pratar om samhället så menar vi alla dessa former av samverkan mellan individer. Oavsett om det rör sig om renodlad handel eller en vänskap, så är det en del av det frivilliga samhället. Vi utbyter värden och strävar efter det som vi finner mest fördelaktigt för vår egen del. Ett enkelt exempel: Din mataffär tjänar på att den får dina pengar, och du tjänar på att ha en affär som tillhandahåller mat.

Både relationer och handelsförhållanden är sådant som vi normalt sett går in i frivilligt, för att det ger oss fördelar. Alla får det bättre och ingen behöver offras för någon annan. Det är dessutom så att du själv är bäst på att bedöma din situation och dina behov. Då följer att det bästa vore att du själv får bestämma vilka förhållanden och vilken handel som du vill vara en del av.

Presenterat på detta sätt kan det låta som självklarheter, men det är faktiskt en åsikt om samhällets funktion som är i klar minoritet. Majoritetens åsikt är att folk behöver *tvingas* till samarbete, åtminstone när det gäller verksamhet som *staten* har hand om idag, exempelvis sjukvård. Den allmänna uppfattningen verkar vara att människor helt enkelt är oförmögna att avgöra vad som är bra för dem i ett fritt samhälle. Med en så negativ syn på människors förmåga, är det konstigt att man litar på att politikerna, som ju onekligen är människor, ska kunna ta hand om alla andras liv på ett bra sätt.

Liberala partiet står för en positiv människosyn, där vi ser människan som fundamentalt kapabel att ta vara på sig, och där det frivilliga samarbetet bäst ger samhällets fördelar.

Statens roll i det frivilliga samhället

Som politiskt parti är vår huvudsakliga verksamhet avgränsad till en specifik del av samhällets funktion: staten och frågan om vad som ska ligga inom den politiska sfären. Det huvudsakliga problemet för det frivilliga samhället idag är att alldeles för mycket betraktas som politiska frågor; politiker beslutar i mängder av samhällsfrågor som borde vara individernas sak.

VAD STATEN ÄR

Staten kontrollerar vad vi får, och inte får göra, samt i vilken grad vi får besluta över våra egna inkomster. Dess maktmedel är tvång i form av lagstiftning och verkställande polisstyrkor. Alla dess utgifter är finansierade av skattebetalare under hot om bestraffning eller konfiskering. Staten är alltså en slags *tvångsapparat*.

Så frågan om vad som är legitima uppgifter för staten blir ofrånkomligen en fråga om vad som är legitim användning av våldsmakt. Svaret i ett tänkt frivilligt samhälle är att våldet legitimt kan användas för att försvara friheten och frivilligheten. Staten ska däremot inte användas för att

självtvång denna frivillighet, vilket är vad den absoluta majoriteten av statens nuvarande verksamheter gör.

VAD STATEN INTE ÄR

Ovanstående begränsning av statens uppgifter kräver att man slutar tänka på staten som en allomfattande problemlösare. Alltför ofta ser man tvingande lagstiftning och förbudspolitik som en lösning på oönskade företeelser i den privata sfären, vilket ger en växande byråkrati och kostnader men får sällan den avsedda effekten. Betydligt bättre lösningar är sådana som ordnas genom medvetna och organiserade konsumenter och privata kampanjer. Detta innebär ett tolerant samhälle där vi måste acceptera att vi inte kan detaljstyra människors liv och marknaden med politiska maktmedel.

När "vanligt folk" vill att det ska "satsas" på ett eller annat område, så ska de inte be politiker om allmosor. Resurserna ska finnas ute bland de personer som skapar dem, och vill de satsa på något område så ska de göra det av egen vilja, med egna medel.

Väldigt många människor, speciellt de politiskt intresserade, har mycket bestämda bilder av hur de vill att samhället ska se ut och fungera. De vill använda statsmaskineriet till att forma folks liv och samhällets utseende, ungefär som om de spelade ett datorspel. Åter folk "för lite" frukt och grönsaker? Höj skatten på kött och godis. Läser folk "för lite" böcker och går på "för lite" kulturella nöjen? Differentiera moms. Gör män och kvinnor "för olika" val i livet? Kvotera in dem så att man får en jämn fördelning överallt.

SLUTSATS

Den här formen av försök till samhällelig kontroll är inte kompatibel med ett fritt och frivilligt samhälle. Individer ska inte formas, centralt kontrolleras och passas in i en mall. De ska ges möjligheten att själva forma sina liv. "Samhällsförändrarna" ska naturligtvis vara fria att försöka påverka genom kampanjer och sammanslutningar, men statens tvångsmakt ska inte finnas till deras förfogande.

Med borttagandet av statens roll som instrument för allmän problemlösning och samhällsformning, samt andra inskränkningar i den privata sfären så återstår kärnuppgiften: försvaret av individens rättigheter. I det frivilliga samhället är statens primära uppgift att skydda medborgarnas frihet.

Dagens politiska klimat

Sverige är ett förhållandevis rikt land. Rikedom grundlades genom avregleringar från mitten av 1800-talet, och den ekonomiska tillväxt de gav upphov till, fram till 1960-70-talet. Allt sedan andra världskriget, och speciellt sedan 1970, har Sveriges offentliga sektor vuxit kraftigt. När Sverige en gång i tiden berömdes för sin "tredje väg" mellan kapitalism och socialism var offentliga sektorns storlek mindre än 20 % av BNP.

Med tilltagande socialisering och större statlig inblandning förflyttades referensramarna. Idag - med ett totalt skattetryck på över 50 % av BNP - anses alla märkbara skattesänkningar vara oansvarigt stora, även om de är mindre än senaste mandatperiodens skattehöjningar.

De ekonomiska effekterna har inte låtit vänta på sig. Antalet jobb inom privat sektor har inte ökat sedan 70-talet. Tillväxten har varit låg, med internationella mått mätt, och Sverige har därför dalat i välståndstatistiken.

De frihetliga ideerna har gradvis förlorat mark och förvrängts. Resultatet är att vi idag har sju socialdemokratiska partier i riksdagen. Denna samhällsutveckling är förknippad med en utveckling av svensk politik bort från ideologier och principer, mot en maktkamp mellan särintressen om politiska favörer och privilegier. Den svenska högern har upptäckt att socialdemokratiens maktspråk för närvarande går hem. För att få makten, och de åtråvärda ministerposterna har man helt enkelt valt att anamma deras politik.

Den politiska scenen domineras idag av olika intressegrupper som antas behöva speciellt offentligt understöd. Några av dessa är: barn, föräldrar, ensamstående vuxna, sjuka, arbetslösa, kvinnor, unga, invandrare, glesbygdsbor. . . . Snart sagt alla kan räkna in sig till ett stort antal "synd om"-grupper, som politikerna försöker muta för att få röster i nästa val.

Folk verkar inte inse att en politisk särbehandling idag, jämkas bort med en politisk diskriminering imorgon. Sanningen är att "vanligt folk" skulle klara sig alldeles utmärkt utan speciellt stöd i ett fritt samhälle. Det är ju trots allt "vanligt folk" som till största delen betalar dagens system.

För att se detta behövs en ny politisk kraft. En som inte deltar i dragkampen om intressegrupperna utan som står som ett tydligt och klart ideologiskt alternativ. Ett parti som istället för att försöka kompromissa sig till makten - en makt som då blir meningslös eftersom man inte längre har mandat att genomföra ändringar - står principfast, och försöker påverka ideologins gångbarhet hos allmänheten.

Liberala partiet

Behovet av en ideologiskt frihetlig kraft har funnits en längre tid, men nu har det kommit ett ypperligt tillfälle att skapa en framgångsrik sådan. I och med moderaternas steg vänsterut har det skapats stora ouppfyllda utrymmen i svensk politik. Många liberaler har till slut fått upp ögonen för hopplösheten i att försöka använda de befintliga politiska sammanslutningarna för att åstadkomma genomgripande avregleringar och liberaliseringar.

Det har tidigare funnits en rädsla för att stöd till ett liberalare alternativ minskar möjligheterna för de borgerliga att ta makten från socialdemokratin - att rösten blir en bortkastad röst. Över tid har det dock blivit allt tydligare att det är en röst på dagens borgerlighet som blir bortkastad.

Liberala partiet ämnar fylla utrymmet efter Moderaterna. Vi är en tydlig opposition som inte räds att utmana den svenska socialdemokratin i den ideologiska debatten. Vi vill föra politiken och den politiska debatten bort från maktkamper mellan särintressen till en politik för individens fri- och rättigheter och en ideologisk debatt om grundläggande principer.

Lp kommer att verka för en modell av samhället där frivillig samverkan, snarare än av staten påtvingade relationer, är normen. En modell där central planering, tvångsfinansiering och social ingenjörskonst ersätts med människors engagemang och fria val.

Förutom att Lp kommer att försöka ändra premisserna i den politiska debatten så kan det vara intressant att deklarerat vad man kommer att försöka göra med en eventuell politisk framgång.

Till att börja med kommer Lp att inrikta sig huvudsakligen på politik på riksnivå. De regleringar som staten gjort av kommunernas verksamhet, samt utjämningsystem som garanterar att eventuella framgångar snabbt kommer att fördelas till "behövande" kommuner omöjliggör en effektiv liberalisering på lokalnivå innan vissa ändringar på riksnivå åstadkommit.

När Lp får inflytande

Lyckas Lp komma in i riksdagen kommer vi att lägga in motioner för avregleringar, skattesänkningar och privatiseringar i enlighet med vår sakpolitik som den är definierad i nästa avsnitt. Lp är dock mer intresserat av att långsiktigt i grunden ändra inställningen inom politiken, än av att få någon form av småskaliga resultat nu med en gång. Det kräver att vi är noggranna med att behålla vår ideologiska integritet och inte kompromissar med den för att uppnå tillfälliga framgångar.

Det innebär att Lp inte kommer att kohandla om sina röstmandat. Vi kommer inte att stödja förslag om ökad reglering i något avseende i utbyte mot någon obetydlig skattesänkning eller annan avreglering. Endast förslag som klart går i rätt riktning, utan större negativa komponenter kommer att få ett stöd av Lp i riksdagen.

Detta gäller även om Lp hamnar i en position där vi kan ingå i en koalitionsregering med andra partier. Vi vore endast intresserade av att ingå i en regering som tar seriösa steg i liberal riktning, och som inte kompenserar detta med några nya regleringar, eller utökning av statens engagemang, i något annat område än de legitima.

Det kan tyckas att vi därmed begränsar våra möjligheter att påverka, men om vi bara blir ett kompromissande parti bland alla andra, med en ideologisk bakgrund som är där för syns skull, så kommer vår effektiva påverkan att vara obetydlig.

Sakfrågor

Här presenteras Lp:s politik uppdelat i kortfattade sakfrågor. Notera att detta är vårt *slutmål* inom politiken. Förslag som går i riktningen åt det håll som presenteras här kan förvänta sig att få Lp:s stöd. Det är ganska stora förändringar jämfört med dagens system, och är inget som kan införas över en natt, eller ens en mandatperiod.

RÄTTSVÄSENDE

Statens första uppgift är att tillhandahålla ett fungerande rättssystem, d v s ett system för att skydda och värna våra grundläggande rättigheter inom landets gränser.

Dagens rättsväsende klarar inte av att hantera och utreda brott på ett tillfredställande sätt. Ett stärkande av polisens effektivitet ska ske på tre sätt:

1. En ökning av polisens resurser.
2. Tydligare krav på effektiv resursanvändning för berörda myndigheter.
3. En genomgripande reformering av regelverk och lagstiftning, inklusive avskaffandet av förbud av privatmoralisk karaktär.

Människor skall känna sig trygga och skyddas mot vålds- och egendomsbrott, i vid bemärkelse, men vi behöver ingen överförmyndare.

FÖRSVAR

Försvaret är statens andra legitima huvuduppgift. Försvarets primära ansvarsområde ska vara att försvara landet mot yttre angrepp. Därför är Lp väldigt tveksamt till dagens försvarspolitik vars huvudinriktning verkar vara utlandsoperationer. I de tidsperioder där de yttre hoten är få eller obefintliga ska försvaret vara i en sådan status att det snabbt kan ökas i styrka ifall ett hot dyker upp igen.

UTRIKESPOLITIK

Utrikespolitiken har två huvudsakliga mål: handel och säkerhet. Internationell handel är något som alla inblandade parter tjänar på, och Lp ska verka för tull- och reglerfri handel med övriga världen. För att öka den internationella säkerheten kan viss verksamhet för att understödja frihetliga processer i andra länder godtas.

INTERNATIONELLA ORGANISATIONER

Sveriges medverkan i internationella organisationer bör ständigt omprövas då förhållanden i omvärlden, och därmed relationerna, förändras. Vårt medlemskap i EU bör omprövas på grund av överbyråkratisering, stora transfereringssystem samt en förödande jordbrukspolitik. Medlemskapet medför också positiva saker som fri rörlighet för människor, varor och tjänster, en samverkan för fred i Europa och samarbete kring brottsbekämpning. Detta kan dock uppnås även utanför unionen. Lp verkar för att Sverige ska lämna EU, om inte en genomgripande liberalisering sker.

INTERNATIONELL HANDEL

I Sverige idag har vi mängder av regler för vad, och hur mycket, av olika varor man får föra över gränsen. Blir man tagen för smuggling av t ex kyckling kan man få långa fängelsestraff. Handel och billiga varor, är inte något som bör försvåras och motverkas, tvärtom något som ska uppmuntras. Därför kommer Lp att verka för att alla regleringar för gränsöverföring av varor tas bort.

MIGRATION

I ett liberalt samhälle är inte invandring eller utvandring något problem. De som kan hindras inträde är dömda brottslingar, men annars ska fri rörlighet råda. Den fria rörligheten är bara ett problem i en socialistisk eller halvsocialistisk stat, då man får vara rädd för s k social turism. I ett liberalt samhälle, som förespråkats av Lp, är det inte ett problem.

PENNINGPOLITIK

Valutan är den viktigaste varan på marknaden. Prissystemets funktion och marknadens effektivitet är beroende av att den fungerar bra. Politisk centralstyrning av denna fungerar lika dåligt som försök till politisk centralstyrning av andra varor, men med valutan är effekten mycket mer katastrofal, då den går ut över hela marknaden. Lp vill avskaffa centralstyrning av sparande, investeringar, priser och räntor. Därför förespråkar Lp en avreglerad valuta där Riksbanken frångått sin nuvarande funktion.

SJUKVÅRDSPOLITIK

Sjukvård kan tillhandahållas billigare, bättre, snabbare, med mindre stressad personal etc i privat form än i offentlig regi. Det har man sett även i de begränsade privatiseringar vi haft i Sverige. När undersökningarna visade detta slutade debatten handla om att vi skulle ha "bra vård". Utan då handlade den istället om hur hemskt orättvist det antogs vara att rikare personer kan köpa bättre vård än fattigare personer, samt hur illa det var att en del tjänade pengar på verksamheten. I klartext är det bara ett utslag av ren avundsjuka och jantelag. Politiskt ska sådant inte ha någon vikt, och Lp är därför för fullständig privatisering.

BOSTADSPOLITIK

Som med de flesta andra regleringar så har bostadsregleringarna varit kontraproduktiva. När man ville försäkra sig om att boendet inte var för dyrt så införde man hyresregleringar. Dessa ledde till minskat byggande och bostadsbrist i attraktiva områden. Detta i sin tur leder till att den faktiska kostnaden är väldigt hög i t ex Stockholm. Problemet är att pengarna inte går till bostadsbolagen så att de kan bygga mer, utan till uthyrare av andrahandskontrakt. Lp anser att bostadsmarknaden, som alla andra marknader, fungerar mycket bättre utan politikernas klåfingrighet. Därför förespråkar vi en fullständig avreglering, samt privatisering av de allmännyttiga bostadsbolagen.

JORDBRUKSPOLITIK

Jordbruket har idag en särställning, ingen annan bransch har så stora bidrag och subventioner, något som leder till att vi i väst betalar mängder av bidrag för en överproduktion. Från väst dumpas massor av subventionerad mat varje år på världsmarknaden. Lp anser att varje bransch ska stå på egna ben, och att de kostnader som finns ska tas ut av konsumenterna av de tillverkade produkterna. Därför förespråkar vi en avveckling av alla bidrag och subventioner till jordbruket.

BIDRAG

Att garantera en minsta inkomst är inte en legitim uppgift för den tvångsmakt som staten är. Detta gäller inte bara för ett system som sparat ur till den grad som dagens gjort (som exempel visar en undersökning gjord av karolinska institutet att nio av tio kvinnor förlorar ekonomiskt på att arbeta istället för att vara sjukskrivna) utan faktiskt som princip. De som tycker det är viktigt att hjälpa mindre bemedlade kommer att vara fria att göra detta, men de kommer inte att ha statens hjälp att tvinga andra att göra det. Detta gäller inte bara bidrag till privatpersoner; det finns idag även en uppsjö av olika bidrag och subventioner till företag. Det enda detta lyckas med är att snedställa konkurrensen, och de ska därför avvecklas.

SKATTER

De offentliga utgifterna motsvarar idag närmare 55 % av BNP, vilket är högst i världen. Den stat som Lp förespråkar kommer att ha betydligt färre uppgifter, och därför betydligt mindre utgifter. Skattenivån ska sänkas därefter. Det moraliskt rätta i en så låg skatt som möjligt kan motiveras på flera sätt; den som arbetat in en viss mängd pengar kan rimligtvis sägas ha rätt till dessa pengar. Beskattning blir därför orätt. Privat handskande av pengar är också ekonomiskt avsevärt effektivare, på så sätt att man får mer för motsvarande pengar som används privat än via det offentliga.

Det är inte bara storleken av skatten som har betydelse, utan även sättet den tas ut på. Det viktigaste är genomsynlighet för allmänheten. Dagens skatteuttag är uppdelat på många poster, till stor del för att få den att verka mindre än den är. För den skattesats som eventuellt skulle behövas för de legitima statliga verksamheterna vill Lp därför ha en enkel platt inkomstskatt som överskådligt redovisas för skattebetalaren. Detta ska ersätta dagens inkomstskatter, momser och arbetsgivaravgifter. Punktskatter och andra undantag ska avvecklas.

FAMILJEPOLITIK

Familjen har varit föremål för många olika dragkamper i sveriges politik genom åren. Gunnar Myrdal ville få bort föräldrarna från barnen, så att barnen kunde uppfostras av statliga experter, vilket förebådade dagens system med kommunala dagis. Kristdemokraterna har haft som profilfråga att vilja värna kärnfamiljen (vilket i allmänhet inneburit bidrag eller riktade skatteundantag).

Vi vill ta bort alla försök till politisk styrning kring hur familjelivet ska fungera. Staten ska vare sig diskriminera eller subventionera den ena eller andra metoden.

Det är inte heller statens uppgift att lägga sig i vilka parbildningar eller förhållanden vuxna människor ingår. Giftermål ska vad staten anbelangar vara en form av kontraktsöverenskommelse, en bland många olika möjliga överenskommelser ett par kan göra.

INFRASTRUKTUR

Staten sköter idag en stor del av landets infrastruktur. Bara en bråkdel har man försökt privatisera, och dessa privatiseringar kunde ha genomförts mycket bättre. Man har exempelvis vid privatiseringar av tåg- och busstrafik gett privata företag monopol, istället för att släppa marknaden fri. Infrastrukturen har i övrigt skötts med lika stora brister som dessa privatiseringar, och Lp vill därför genomföra fullständig privatisering och avreglering av både trafik och infrastruktur.

Ovanstående gäller såväl järnvägsnät som vägnät. Järnväg och landsväg kan med fördel skötas av företag eller andra frivilliga samarbetsformer, likaså hamnar och flygplatser. Väg i tätbebyggelse kan t ex skötas av boendeföreningar och liknande.

ENERGIPOLITIK

Bland det viktigaste som finns är att ha ett fungerande energisystem. Det finns många olika konkurrerande energikällor och metoder för att tillhandahålla dylika energisystem. Givetvis har alla energikällor och metoder både för- och nackdelar.

På en fri marknad, utan politiska favoriseringar, kan de effektivaste, billigaste och mest hållbara metoderna konkurrera ut de övriga. Dessvärre är energisektorn en av de mest reglerade. Politikerna har försökt styra vilka energikällor och metoder som används med hjälp av straffskatter och förbud.

Lp anser inte att politikerna är de bäst lämpade att avgöra vad som är bäst; entreprenörers investeringar och medvetna konsumenters val borde, precis som i andra marknader, leda till bättre och effektivare resultat. Lp anser därför att statens roll skall inskränkas till att exempelvis kontrollera säkerheten på kärnkraftverk.

UTBILDNINGSVÄSENDE

Ett fungerande utbildningsväsende är bland det viktigaste som finns. Just därför kan man inte överlämna denna uppgift till det offentliga. Politikerna har de senaste årtiondena försökt experimentera med en mängd olika läroplaner, alla obligatoriska och likriktade över hela landet. Trots (eller p g a?) det ivriga experimenterandet har larmrapporter kommit, med jämna mellanrum, om hur dåligt svenska elever klarar sig i internationell jämförelse.

Lp menar att politiker inte är några utbildningsexperter och att detta är en verksamhet som bäst sköts i privat regi, utan centrala regleringar. Införandet av möjligheter till privat skolgång var en av sakerna som de borgerliga gjorde rätt, men det var bara en liten bit på vägen. Lp vill fullfölja detta till en konsekvent separation mellan stat och utbildningsväsende, från grundskolan, upp till universiteten.

Även annan verksamhet som universiteten genomför, exempelvis forskning, bör privatiseras. Forskningen av idag har blivit "politiserad". Politiskt obekväma forskningsresultat leder till större svårigheter att få fortsatt anslag. Områden som är politiskt populära (exempelvis feministiskt vinklad genusvetenskap) har det betydligt lättare. Forskningsanslag är inget som ska skötas av staten, utan av medlens (privata) ägare och (de privatiserade) universiteten.

ARBETSMARKNADSPOLITIK

Lp vill säkerställa ömsesidig frivillighet även på arbetsmarknaden. Det innebär att staten inte ska gå in och reglera hur företagen anställer. Detta ger även frihet för företagen att byta ut sin personal om det bedöms fördelaktigt. Den privilegierade position som staten idag ger fackliga organisationer ska försvinna. MBL, LAS - och då speciellt "sist in först ut" - ska tas bort, (där "sist in först ut" idag fungerar som enåldersdiskrimineringsmekanism). Många lever i villfarelsen att en avreglerad arbetsmarknad kommer leda till att de flesta arbetare tvingas ta arbeten till svältlöner. Detta bygger på en rad missförstånd, t ex:

- Man ser bara den ena konkurrensen (den mellan olika arbetare om tillgängliga jobb). Men man måste även inkludera konkurrensen mellan olika arbetsgivare om arbetskraft. Om en kapitalist kan tjäna pengar genom att bjuda över en annan kapitalists löneerbjudanden så gör han naturligtvis det.
- Man ser ekonomin som en kaka av fixerad storlek, där det bara finns en viss mängd arbete att utföra, och att den ska fördelas mellan arbetarna. Om man tänker efter lite så inser man att så länge det finns människor, som vill ha det ännu lite bättre materiellt än de för tillfället har, så finns det ytterligare arbetstillfällen.

Inser man felaktigheten i missförstånden så behöver man inte rädas en avreglerad arbetsmarknad. Arbetsmarknadsstyrelsen ska tas bort, då arbetsmarknaden inte ska styras på något sätt och vis, och arbetssökandet kan skötas minst lika bra av privata aktörer.

FÖRETAGSREGLERINGAR

En olycklig missuppfattning är att marknaden behöver regleras och styras av politiker för att den inte skall spåra ur. Som ett resultat av detta lyder företagen under en uppsjö regleringar, ofta motsägande varandra. Det kan vara sådant som vilken storlek företagen får ha, där konkurrensregleringar ibland förbjuder "för stora" företag, och ibland förbjudit konkurrens med vissa utsedda monopolföretag. Det kan gälla vilka samarbetsformer företag får ha med varandra, och även sådant som med vilka villkor ett företag får erbjuda sina produkter och tjänster. Lp anser att det inte är politikernas sak att avgöra lämplig storlek, marknadsfördelning och samarbetsformer för företag, utan det ska vara vad den fria marknaden och de fria organiseringar som individer åstadkommer. Konkurrensverket ska avvecklas, men det ska också alla de rester av lagar som finns kvar till skydd för diverse monopoliseringar som det offentliga haft.

MILJÖPOLITIK

När folk hör om "bra" miljö associerar många till "orörd" eller "oförändrad" omgivning. Detta är inte nödvändigtvis en korrekt bild av verkligheten. Människan når framsteg just genom att ändra omgivningar så att de ger bättre förhållanden. En bra miljö är helt enkelt när omgivningarna är gynnsamma för människan att leva och överleva i. I denna bemärkelse så har vi idag (i västvärlden) en väldigt bra miljö, där människan överlever mycket längre och lever med högre levnadsstandard än under alla tidigare århundraden.

Frågan om miljöförstöring behandlas huvudsakligen bäst som en egendomsfråga. Att förstöra någon annans egendom är naturligtvis inte tillåtet, och förövaren blir skadeståndsskyldig. Där den förstörande effekten är mer generell och utspridd (som sot i luften) kan vi tänka oss fortsatta regleringar och eventuella skatter, men i utformningen av dessa ska man ta hänsyn till behovet att ha en fungerande industri.

Regler för förbättring av miljön är bara något som rika länder har råd med. Det är bara att jämföra det gamla östblocket med västvärlden för att se att den högre graden av frihet i västvärlden gjorde väst rikt nog att börja bry som om miljön.

PENSIONER

När staten lägger sig i pensionshanteringen blir resultatet lika dåligt som när den skött mycket annat. 40-talisterna röstade till sig en fördelaktig men samhällsekonomiskt ohållbar pension. Staten reglerar när och hur mycket man ska pensionsspara, till största delen också hur. Vi fick sent omsider en liten premiepension . . . men t o m den får vi bara placera i ett antal "godkända" fonder. Någon riktig kontroll har inte individen.

Lp vill successivt privatisera och avreglera hela pensionssystemet. *Hur mycket, när och hur* man vill pensionsspara ska vara individernas val.

KULTUR OCH MEDIA

Lp anser att fria medier och fria kulturyttringar är viktigt. Därför skall dessa verksamheter inte finansieras, styras eller censureras av staten. Lp vill avskaffa monopol och tvångsfinansiering av media och kultur så att olika aktörer kan verka fritt och konkurrera på lika villkor.

Statlig kontroll av medier, och skattesubventioner till kultur, bör fasas ut och ersättas av frivillig finansiering och en fri marknad. Konsumenter ska inte behöva stå ut med reklam, höga licenser, eller politisk propaganda om de inte vill. På en fri kultur- och mediamarknad är det vi själva som väljer finansieringsform, format och innehåll efter våra egna önskemål. Den som vill slippa reklam väljer exempelvis betalkanaler och de som vill slippa betala väljer reklamfinansierade kanaler.

Sändningsfrekvenser för radio och TV bör befrias från statlig inblandning. Subventioner av tidningar måste tas bort och alla former av kulturbidrag likaså. Kultur är inte finare än någonting annat och ska därmed inte särbehandlas genom skattefinansiering. Den som inte kan livnära sig på kultur får helt enkelt ha det som en hobby, precis som alla andra med särintressen.

BROTT UTAN OFFER

Sverige har idag en uppsättning lagar som är mer av moraliserande natur än till för att de behövs för att behålla ordningen i samhället. Det är s k brott *utan* offer. LP anser att statens lagstiftningsapparat inte är till för att genomdriva någon specifik privatmoral. Därför vill LP ta bort bl a sexköpslagen. Det är en lag som reglerar villkoren för frivilligt umgänge. Alldeles oavsett om man anser att sexköp är moraliskt fel eller inte så är det inte något som bör regleras med förbud.

Ett annat område där lagarna gör mer skada än nytta är narkotikapolitiken. Syftet med kriminalisering och skärpningar i narkotikastrafflagen har varit att minska konsumtionen och därmed minska skadorna. Man ville också upptäcka och stoppa missbruk tidigt. Tyvärr har den repressiva politiken misslyckats: förbudspolitik har skapat en växande svart drogmarknad, hög dödlighet, ökande kriminalitet och fler drogskador. Dessutom är det mycket svårt att upptäcka missbruk, just för att bruket är kriminaliserat. Vi tror inte att lösningen är mer av samma politik. Snarare är det fokuseringen på totalkonsumtion och förbudstänkandet som orsakar många av problemen. Inga droger blir bättre av en illegal marknad som styrs av kriminella. Vad som behövs är en politik som fokuserar på skademinskning, frivillig vård och individuella rättigheter.

Vägen dit

Vår politik skiljer sig väldigt mycket mot den politik som förs idag. En omställning är inget som kan ske över en natt, eller ens en mandatperiod. I vissa fall måste de privata alternativen få tid att växa fram allt medan den statliga inblandningen minskas. Men förändringarna kan troligen ske snabbare än folk tror: huvuddelen av avregleringarna kan ske snabbt, över en mandatperiod. Bidragssystemen kan förenklas väldigt snabbt (till i stort sett bara ett enda bidrag) och sedan fasas ut under ungefär tre mandatperioder. Privatisering av sjukvård och utbildningsväsende kan följa ett liknande schema.

Det system som kan komma att släpa efter de övriga är pensionssystemet, men i övrigt så kan omställningen ske på ca 3-4 mandatperioder.

Frågor och svar

VAD HÄNDER MED DE SVAGA I ETT LIBERALT SAMHÄLLE? KOMMER DET INTE BLI VÄLDIGT STORA GRUPPER MED UTSLAGNA MÄNNISKOR?

Personer som ställer denna fråga brukar ofta leva i villfarelsen att dagens välfärdsstat på något vis är till för de allra mest utsatta och svaga grupperna, och garanterar att ingen blir utslagen. Det är inte sant. Trots offentliga utgifter på närmare 55 % av BNP har vi i Stockholm en andel utslagna uteliggare jämförbar med amerikanska storstäder (eller andra länders för den delen). Dagens offentliga sektor är snarare en *tillverkare* av svaga grupper. Genom att beskatta med ena handen och ge bidrag med andra ger man illusionen till stora grupper att de inte skulle klara sig i ett fritt samhälle. Men sanningen är att dagens statliga verksamhet faktiskt är bekostad till största delen av låg- och medelinkomsttagare. Med regleringar i arbetsmarknaden och i företagens arbetssätt tar man bort de möjligheter för riktiga jobb som skulle finnas i ett fritt samhälle.

Tvärt emot dagens samhällskultur som vill passa in människor i ett antal "svaga" grupper, så är det ett fåtal som har en såpass dålig egen försörjningsförmåga att de skulle bli utslagna av en liberalisering.

Men vad händer då med detta fåtal? De som är såpass handikappade att de genuint inte är förmögna att försörja sig? Svaret är att det står vem som helst fritt att hjälpa vem de vill. I Sverige idag ger folk, trots ett gigantiskt skatteuttag, många miljarder kronor varje år till välgörenhet. Med tanke på alla personer som genast börjar tänka på de fattigas situation när liberalisering kommer på tal så kan vi dra slutsatsen att det inte finns brist på folk som skulle bry sig om dessa. Dessutom finns familj, vänner och bekanta som kan (och borde) hjälpa till när så behövs. Det är sann medmänsklighet/solidaritet.

ÄR INTE DETTA EN UTOPI SOM INTE KUNNAT VISAS FUNGERA I VERKLIGHETEN?

Idéerna om att låta människor sköta sig utan statlig inblandning har testats på närmare håll än dagens svenskar oftast tror. Det var genom avregleringar och låga skatter som Sverige en gång i tiden reste sig ur fattigdomen och blev rikt.

För ett mer modernt exempel på en fantastisk framgångssaga för den minimala staten och maximala friheten kan man se Hong-Kongs utveckling innan Kina tog över.

För liberala analyser av de två ovanstående situationerna kan följande läsas:
<http://www.marknadskraften.com/artiklar/ekhist.shtml>
<http://www.marknadskraften.com/artiklar/hongkong.shtml>
(Marknadskraften har inget samröre med Liberala partiet)

KOMMER INTE DETTA GE ETT VÄLDIGT EGOISTISKT SAMHÄLLE?

Personer som ställer denna fråga brukar ha en väldigt vag uppfattning av vad de menar med *egoistiskt*. Men svaret är att, ja, det kan ge ett egoistiskt samhälle, i ordets bästa bemärkelse. Egoism är en synonym för egenintresse. Att agera egoistiskt är att agera för det som ger en själv bäst resultat.

Eftersom ett liberalt samhälle tillåter alla människor att välja de alternativ som gynnar dem bäst så kommer detta, i betydelsen ovan, att ge ett egoistiskt samhälle.

KOMMER INTE FOLK ATT KUNNA GÖRA DÅLIGA OCH DUMMA SAKER I ETT FRITT SAMHÄLLE? VEM KOMMER ATT GARANTERA ATT INDIVIDERNA INTE KOMMER ATT ANVÄNDA SIN FRIHET PÅ ETT OANSVARIGT SÄTT OM INTE STATEN GÖR DET?

Idén om att det offentliga på ett effektivt sätt kan ta över ansvaret från individerna är en myt. Folk begär oansvariga handlingar hela tiden, och det finns personer som råkar illa ut, även i dagens Sverige. De åtgärder som brukar användas är 1) förbud och 2) bidrag och stöd för att ta bort effekten för de oansvariga individerna.

Förbud gör ingenting bättre. En person som p g a dumhet eller oansvarighet råkar i en prekär situation mår inte bättre och får ingen fördel av att kriminaliseras. Snarare blir situationen ännu värre. Kriminaliseringens avskräckande effekt är inte heller stor. Då inte handlingens skadlighet i sig avskräckte tillräckligt så är det naivt att tro att ytterligare pålagor (böter eller fängelse) stoppar oansvarighet.

Det bästa sättet att försäkra sig om en så ansvarsfull befolkning som möjligt är att låta personerna själva få ta konsekvenserna av sitt handlande. Som förklarar så skall man inte göra situationen mer miserabel genom kriminalisering, men man skall inte heller belöna oansvarigt beteende genom att försöka låta det offentliga reda ut alla de knipor som människor hamnar i p g a dåliga beteenden. Anledningen till att vi har en generation som blir allt mer oansvarigt, har allt sämre arbetsmoral och allt mindre bryr sig om vad som är vettigt och rationellt är att vi har ett system fullt med offentliga trygghetssystem. Ansvar har slutat vara "inne" därför att det inte är nödvändigt längre i ett system som tar hand om alla dem som inte ser till att skaffa arbete, eller tar hand om sin hälsa, eller ser till att hålla sin utbildningsnivå ajour.

Ansvarslösheten försäkras av en trygghet som i slutändan uppehålls och betalas av de som inte betar sig på det viset. Ett samhälle behöver produktiva, ansvarsfulla personer för att fungera. Och i ett samhälle där oansvar skyddas kommer det finnas allt mindre av ansvar.

Man kan inte leva andra människors liv åt dem, och allra minst så kan staten det. Det är inte, och skall inte vara, en uppgift för en våldsorganisation som staten att garantera ett visst beteende bland allmänheten. Vem som helst är naturligtvis välkommen att (privat) driva samhällsupplysande kampanjer och välgörenhetsorganisationer för målet att förbättra olika aspekter av folks beteenden.

DET HÄR LÅTER INTRESSANT, HUR FÅR JAG REDA PÅ MER OCH VILKET STÖD KAN JAG GE?

Det finns en mängd olika former av sätt att stödja vårt arbete. För registrering av partibeteckning behöver vi 1500 namnunderskrifter. Du kan hjälpa till med olika former av publicitet och spridning av ideologiskt material. Har du möjlighet att ge ekonomiskt stöd så är det välkommet, speciellt då det snart är dags för en valrörelse. För ytterligare ideer kontakta oss. Vi behöver allt stöd vi kan få.

Vi har mer information på våran hemsida liberalapartiet.se, och vill du komma i kontakt med oss går detta via e-mail info@liberalapartiet.se